

Sygn. akt VI U 347/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2020 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

Protokolant starszy protokolant sądowy Aleksandra Łaszuk

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2020 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy D. M.

przeciwko (...) w W.

z udziałem zainteresowanego A.pl (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zasiłek chorobowy

w związku z odwołaniem D. M.

od decyzji (...) w W.

z dnia 5 lipca 2019 roku, znak: (...) oraz

z dnia 9 lipca 2019 roku, znak: (...)

1. zmienia decyzję (...) w W. z dnia 5 lipca 2019 roku, znak: (...) w ten sposób, że przyznaje D. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 25 kwietnia 2019 roku do 2 maja 2019 roku,

2. zmienia decyzję (...) w W. z dnia 9 lipca 2019 roku, znak: (...) w ten sposób, że przyznaje D. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 3 maja 2019 roku do 5 lipca 2019 roku.

Sygn. akt VI U 347/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 lipca 2019 roku, znak:(...) w W. odmówił D. M. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 25 kwietnia 2019 roku do 2 maja 2019 roku. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że w czasie zwolnienia lekarskiego wystawionego na okres od 1 kwietnia 2019 roku do 2 maja 2019 roku ubezpieczony rozpoczął dnia 15 kwietnia 2019 roku pozarolniczą działalność gospodarczą, wobec czego utracił on prawo do zasiłku chorobowego, gdyż w okresie zwolnienia lekarskiego wykonywał pracę zarobkową.

Decyzją z dnia 9 lipca 2019 roku, znak:(...)w W. odmówił D. M. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 3 maja 2019 roku do 5 lipca 2019 roku, również wskazując, że ubezpieczony będąc na zwolnieniu lekarskim na okres od 3 maja 2019 roku do 5 lipca 2019 roku prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą.

(decyzja z dnia 05.07.2019r. i decyzja z dnia 09.07.2019r. – akta organu rentowego)

Od obu powyższych decyzji D. M. wniósł odwołania. Odwołujący podał, że od 15 kwietnia 2019 roku nie została wystawiona żadna faktura przychodowa, jego działalność nie przyniosła też w okresie jego zwolnienia lekarskiego żadnego przychodu, zaś wszelkie czynności w firmie wykonuje pracownik zatrudniony przez ubezpieczonego, gdyż stan zdrowia odwołującego uniemożliwia mu aktywny udział w prowadzeniu tej działalności.

(odwołanie – k. 1 i k. 1 akt sprawy VI U 348/19)

W odpowiedzi na odwołania(...) w W. wniósł o ich oddalenie w całości. W uzasadnieniu ZUS powtórzył argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonych decyzji.

(odpowiedź na odwołania – k. 3)

Postanowieniem z dnia 2 stycznia 2020 roku Sąd zawiadomił zainteresowanego A.pl sp. z o.o. z siedzibą w W. o toczącym się postępowaniu z odwołania D. M. przeciwko (...) w W. o zasiłek chorobowy w związku z odwołaniem D. M. od decyzji (...) (...) w W. z dnia 5 lipca 2019 roku, znak:(...) oraz z dnia 9 lipca 2019 roku, (...)

(postanowienie z dnia 02.01.2020r. – k. 38)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. M. był niezdolny do pracy w spornym okresie od 25 kwietnia 2019 roku do 5 lipca 2019 roku. Dnia 15 kwietnia 2019 roku rozpoczął on prowadzenie swojej działalności gospodarczej, przedmiotem tej działalności jest sprzedaż detaliczna prowadzona przez dom sprzedaży wysyłkowej lub internet (kod (...) 47.91.Z). Nie wykonywał on jednak fizycznie w okresie swej niezdolności do pracy w spornym okresie od 25 kwietnia 2019 roku do 5 lipca 2019 roku żadnych czynności faktycznych przy prowadzeniu tej działalności, zatrudnił bowiem pracownika na umowę cywilnoprawną, któremu zlecił wykonywanie wszystkich czynności związanych z prowadzeniem aukcji internetowych. Pracownik ten organizował aukcje, wysyłał przesyłki do klientów, wystawiał faktury. Odwołujący 15 kwietnia 2019 roku (data założenia działalności gospodarczej) podpisał jedynie dokumenty potrzebne do zarejestrowania działalności gospodarczej oraz podpisał rzeczoną umowę cywilnoprawną - zlecenia, podpisał też w spornym okresie 3 rachunki do umowy zlecenia, poza tym wszystkie czynności wykonywał pracownik z umowy zlecenia, była to osoba zaufana, znana odwołującemu. Zleceniobiorca D. M. przepracował w kwietniu 2019 roku 10 godzin, w maju 2019 roku 16 godzin, w czerwcu 2019 roku 15 godzin, a w lipcu 2019 roku 14 godzin.

(dowód: wydruk z (...) k. 26, umowa zlecenie i rachunki do umowy zlecenia – k. 19 – 25 i 27, zeznania odwołującego D. M. – protokół rozprawy z dnia 30.12.2019r. od 00:03:44 do 00:14:03)

D. M. w okresie od 1 stycznia 2019 roku do 8 października 2019 roku był równocześnie zatrudniony w spółce (...).pl sp. z o.o. na stanowisku area sales manager.

(dowód: świadectwo pracy – k. 33)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody, których wiarygodność nie została skutecznie zakwestionowana przez strony w toku postępowania oraz o zeznania odwołującego, które jako spójne i logiczne zostały uznane za wiarygodne w całości.

Strony nie wnosily o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. - Dz. U. z 2019r., poz. 645, ze zm.) ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności

do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Z ustaleń Sądu wynika, że odwołujący faktycznie rozpoczął z dniem 15 kwietnia 2019 roku działalność gospodarczą. Jednak samo rozpoczęcie takiej działalności nie jest jeszcze w ocenie Sądu równoznaczne z wykonywaniem przez odwołującego pracy zarobkowej. Sąd miał bowiem na uwadze, że praca zarobkowa zakłada, że ubezpieczony w okresie swojego zwolnienia lekarskiego podejmuje osobiście jakąś aktywność zawodową, która ma zmierzać do osiągnięcia zarobku. Jednocześnie Sąd uznaje, że musi to być faktycznie zorganizowana aktywność ubezpieczonego, nie może ona polegać jedynie na incydentalnie podejmowanych czynnościach. Z ustaleń Sądu w niniejszej sprawie wynika, że odwołujący co prawda zarejestrował działalność gospodarczą, ale faktycznie na tym zakończyła się jego aktywność. Był on bowiem rzeczywiście w spornym okresie niezdolny do pracy i wstrzymał się na czas swej niezdolności z wykonywaniem wszelkich czynności faktycznych w ramach swojej działalności gospodarczej. Aby zapewnić istnienie tej działalności na rynku podpisał on z inną osobą umowę zlecenie, na podstawie której ten pracownik zajmował się wszelkimi czynnościami związanymi z prowadzeniem działalności w postaci organizowania aukcji internetowych, kontaktem z klientami, wysyłką wylicytowanych towarów, czy też wystawianiem faktur. Jedyną czynnością, którą wykonywał odwołujący w okresie swej niezdolności do pracy będącej przedmiotem zaskarżonych decyzji jest podpisanie 3 rachunków do umowy zlecenia przygotowanych i wystawionych przez pracownika – zleceniobiorcę.

W tym miejscu należy wskazać, że w orzecznictwie pojawił się pogląd, że ubezpieczony, który w okresie orzeczonej niezdolności do pracy podpisuje faktury VAT, wykonuje pracę zarobkową i traci prawo do zasiłku chorobowego (tak SN w wyroku z dnia 22 stycznia 2019 roku, sygn. akt II UK 521/17). Sąd jednak nie podziela w pełni tego poglądu. O ile bowiem faktycznie pogląd ten zachowałby aktualność, gdyby zostało wykazane, że ubezpieczony regularnie wykonywał czynności związane z organizacją swej działalności od strony obiegu dokumentów, tak jak w ww. orzeczeniu SN, gdzie chodziło o wystawienie kilkudziesięciu faktur VAT, o tyle jednak w niniejszej sprawie ZUS, na którym spoczywał ciężar dowodu, nie wykazał, aby odwołujący w spornym okresie codziennie w sposób zorganizowany zajmował się podpisywaniem faktur VAT, czy przygotowaniem innej dokumentacji. Wręcz przeciwnie, z zeznań odwołującego wynika, że scedował on wszelkie czynności, włącznie z fizycznym przygotowaniem ww. 3 rachunków do umowy zlecenia, na pracownika, który to pracownik jedynie przedstawił mu je do podpisania. W ocenie Sądu należy uznać, że odwołujący podpisywał je incydentalnie, z jego zeznań nie wynika, aby tych dokumentów było kilkadziesiąt, czy też, aby spędzał on na ich podpisywaniu jakąś większą ilość czasu. Sąd miał też na uwadze, że z rachunków do umowy zlecenia wynika, że odwołujący w kwietniu, maju i czerwcu 2019 roku zapłacił swemu pracownikowi odpowiednio za 10 godzin pracy w kwietniu, 16 godzin pracy w maju i 15 godzin pracy w czerwcu. Pokazuje to skalę działalności prowadzonej przez odwołującego, która musiała być bardzo mała, skoro przez cały miesiąc pracownik przepracował na sprzedaży i czynnościach z nią związanych jedynie kilkanaście godzin. Wobec tego również czynności w postaci podpisywania dokumentów przygotowanych przez zleceniodawcę były incydentalne, sporadyczne. Przede wszystkim zaś nie polegały na sporządzeniu od początku do końca dokumentacji fakturowej, a jedynie na podpisaniu dokumentu już wcześniej przygotowanego przez pracownika. W ocenie Sądu nie sposób takiej aktywności uznać za wykonywanie pracy zarobkowej i stawiać na równi z prowadzeniem całej dokumentacji swojej firmy, czy z prowadzeniem działalności gospodarczej codziennie przez kilka godzin dziennie.

Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego znaleźć można również pogląd skłaniający się do poglądu wyrażonego powyżej przez Sąd rozpoznający niniejszą sprawę. I tak tytułem przykładu SN w wyroku z dnia 15 marca 2018 roku, sygn. akt I UK 42/17, podał, że sporadyczna, wymuszona okolicznościami aktywność zawodowa może usprawiedliwiać zachowanie prawa do zasiłku. W tej sprawie rozpoznawanej przez SN również chodziło jedynie o złożenie sporadycznie kilku podpisów przez ubezpieczonego na umowach o pracę, świadectwach pracy, czy oświadczeniach o rozwiązaniu stosunku pracy, które to dokumenty nie były przygotowywane przez ubezpieczonego, analogicznie jak w niniejszej sprawie odwołujący się także nie przygotowywał dokumentów. Trzeba również wskazać w tym miejscu na wyrok SN z dnia 4 kwietnia 2012 roku, sygn. akt II UK 186/11, w którym SN wskazał, że nie stanowi pracy zarobkowej w rozumieniu art. 17 ustawy zasiłkowej, uzyskiwanie w trakcie korzystania ze zwolnienia

lekarskiego dochodów, niepołączonych z osobistym świadczeniem pracy, np. podpisywanie w trakcie zwolnienia lekarskiego dokumentów finansowych, sporządzonych przez inną osobę oraz formalnoprawne tylko prowadzenie jednoosobowej działalności gospodarczej, jeśli osoba ją prowadząca jest równocześnie pracodawcą i wyłącznie w zakresie jej obowiązków leży nadzór nad działalnością firmy.

W ocenie Sądu powyższe poglądy można zastosować w niniejszej sprawie, co skutkować musi uznaniem, że odwołujący – który zlecił wszelkie czynności związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, w tym sporządzanie od strony treściowej faktur, pracownikowi zatrudnionemu na umowę zlecenie, a sam jedynie podpisywał przygotowane wcześniej przez tego pracownika faktury, co dodatkowo miało wymiar sporadyczny i incydentalny, o czym pośrednio świadczy wymiar czasu pracy zleceniobiorcy – nie wykonywał w okresie zwolnienia lekarskiego pracy zarobkowej w rozumieniu art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej.

Należy w tym miejscu jeszcze ocenić działania odwołującego przez pryzmat wykorzystywania zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z jego celem. Jednak również i w tym przypadku Sąd uznał, że odwołujący nie spełnił przesłanek, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej. Sąd miał bowiem na uwadze, że odwołujący w okresie zwolnienia lekarskiego nie wykonywał żadnej pracy w ramach swojej działalności gospodarczej. Ograniczył się on do zatrudnienia innej osoby, która wykonywała wszystkie czynności za niego. Nie można więc powiedzieć, że wykorzystywał on zwolnienie od pracy niezgodnie z jego celem.

Reasumując, w ocenie Sądu nie są spełnione w niniejszej sprawie przesłanki z art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej, a tym samym odwołujący zachowuje prawo do zasiłku chorobowego za cały czas swej niezdolności do pracy objętej zaskarżonymi decyzjami.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie ww. przepisu zmienia decyzję (...) w W. z dnia 5 lipca 2019 roku, znak: (...) w ten sposób, że przyznaje D. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 25 kwietnia 2019 roku do 2 maja 2019 roku oraz zmienia decyzję(...) w W. z dnia 9 lipca 2019 roku, znak: (...) w ten sposób, że przyznaje D. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 3 maja 2019 roku do 5 lipca 2019 roku.